Р Е Ш Е Н И Е
№ 41684

гр. София, 27.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 15.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11611** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 67 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], роден на 01. 01. 2004 г., гражданин на С., със съдебен адрес – С., [улица], вх. 1, офис. 1, чрез адв. Д., срещу Решение № 46-В / 14. 08. 2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила последваща молба с вх. № КП-01-2095/30.07.2026 г. и в съответствие с чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановено да се изпълни вече наложената ПАМ от СДВР-МВР, с УРИ №5392 ПАМ-2750/23. 08. 2024 г. на основание чл. 41 – 1 от ЗЧРБ, връщане до страна на произход - С..

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона, поради недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Сочи съображения, че не е извършена индивидуална кумулативна оценка на риска за жалбоподателя и не е отчетена обстановката в страната на произход на същия, която не се е подобрила. Твърди се, че органът селективно е пренебрегнал заявените нови фактически обстоятелства, настъпили през юни 2026 г., както и приложените писмени доказателства (публикации на агенция А., актуалния доклад на ВКБООН от май 2026 г. и справки на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ). Излага подробни доводи за нищожност на оспореното решение в т. 2 от неговия диспозитив, относно

изпълнението на вече наложена ПАМ от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени обжалвания акт и да върне преписката на административния орган със задължителни указания за допускане на последващата молба до разглеждане по същество, както и за прогласяване на нищожността на решението в частта по т. 2, евентуално за неговата отмяна като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. А., редовно призован, явява се лично и се представлява от адв. Л. Д., поддържа жалбата, моли оспореното решение да бъде отменено и преписката да бъде върната за ново произнасяне. Лично заявява, че не може да се завърне в С., тъй като заедно с братята си е издирван за военна служба от правителството, братята му са напуснали страната, завърнали се негови познати са изчезнали или са били отвлечени за откуп, а обстановката е несигурна и белязана от хаос. Излагат се доводи, че същото почива на погрешен правен стандарт за допустимост, който отсъства, както в ЗУБ, така и в Регламент 1348. Моли съда да отмени решението и да обяви за нищожно решението, в частта му на наложената ПАМ поради липса на каквато и да било компетентност да се произнася по подобни решения.

Ответникът – интервюиращия орган от ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, редовно призован, не се явява, представлява се в съдебно заседание от юрк. П.. Твърди, че процесното решение постановено по новия ред съгласно Регламент 1348. Посочено е, че в хода на административното производство са преценени всички относими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата му на произход, като не са установени нови обстоятелства от съществено значение. В тази връзка се поддържа, че правилно е прието наличието на предпоставките по чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ за недопускане на последващата молба до разглеждане по същество, поради което се иска жалбата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], роден на 01. 01. 2004 г., гражданин на С., пол – мъжки, по вероизповедание: мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение – неженен, е влязъл на територията на Република България около 20. 08. 2024 г. и на 23. 08. 2024 г. е задържан от органите на СДВР, като с УРИ № 5392 ПАМ - 2750/23. 08. 2024 г. на началника на сектор при отдел „Миграция“ - СДВР му е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход С.“ на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ.

На 30. 07. 2026 г. чуждият гражданин е подал молба за международна закрила с вх. № КП-01-2095 по описа на ДАБ при МС. С решение № 46-В / 14. 08. 2026 г. на интервюиращия орган в частта му по т. 1 е прието, че подадената молба е последваща такава, като в нея не се сочат нови обстоятелства от значение за случая, поради което молбата не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. В частта му по т. 2 органът се е позовал на чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348, като е постановил да се изпълни вече наложена ПАМ от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, с УРИ №5392 ПАМ-2750/ 23. 08. 2024 г. на основание чл. 41 – 1 от ЗЧРБ, а именно: връщане до страна на произход - С..

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 03. 09. 2026 г., а жалбата е депозирана в АССГ на 08. 09. 2026 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и чл. 67, § 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и е процесуално допустима.

По същество жалбата е частично ОСН..

По точка едно, с която административния орган е отхвърлил, като недопустима последващата

молба за международна закрила, подадена от А. А. А., с вх. № КП-01-2095 / 30. 07. 2026 г., съдът счита:
Оспореното решение в частта му по т. 1 е издадено от компетентен административен орган – интервюиращ орган в ДАБ при МС, надлежно оправомощен съгласно Заповед № РД-05-388/04. 06. 2026 г. на председателя на ДАБ при МС на основание чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, във връзка с чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348. Актът е постановен в писмена форма и съдържа изискуемите фактически и правни основания за издаването му съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила или нарушение на материалния закон.
Производството е проведено по реда на Регламент ЕС 2024/1348, който установява обща процедура за предоставяне и отнемане на международната закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347, и който Регламент ЕС 2024/1348, по силата на чл. 79, пар. 3, се прилага по отношение на процедурата за предоставяне на международна закрила във връзка с молби, подадени от 12 юни 2026 г.
В случая е необходимо да се посочи, че Законът за убежището и бежанците продължава да действа и след влизане в сила и стартиране прилагането на Регламент ЕС 2024/1348 /чл. 79/. Регламентът урежда какъв да бъде съдебният контрол пълна и ex nunc преценка, срокове, суспензивно действие на жалбата, правна помощ и пр. Прякото приложение на регламента по силата на чл. 288, ал. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз поради това не измества, а предполага действието на националните процесуални норми, доколкото те осигуряват спазването на принципите на равностойност и на ефективност и на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. По тези съображения настоящият съд приема за приложим реда за оспорване пред съд по чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. В Глава трета „Административна процедура“ от Регламента е обособен Раздел IV „Специални процедури“, като в чл. 55 е уредена процедурата за разглеждане на последваща молба, съответна на реда по ЗУБ, както и произнасянето по нейната допустимост от решаващия орган – чл. 38 от Регламента. Същото е относимо и за разпоредбите от Глава седма „Съдебен контрол“ на ЗУБ, приложими при липса на друга изрична уредба в Глава пета „Процедура за обжалване“ от Регламента, включително в частта относно сроковете и инстанционността на съдебния контрол, съответстващи на регламентираното в чл. 67, пар. 3 и 7 от Регламент ЕС 2024/1348.
На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. По силата на чл. 55, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348, приложим за процедурите по молби, подадени след 12 юни 2026 г., молба, направена след като предходната молба е била окончателно отхвърлена с влязло в сила решение, представлява последваща молба и подлежи на предварително разглеждане. В настоящия случай предходното производство е приключило с влязло в сила на 08. 04. 2026 г. Решение № 1680/14. 02. 2025 г. на председателя на ДАБ, потвърдено с окончателното Решение № 3958/08. 04. 2026 г. по адм. дело № 1850/2026 г. на ВАС. Следователно подадената на 30. 07. 2026 г. молба правилно е квалифицирана като последваща молба за международна закрила по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и чл. 55, § 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348.
Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.
Интервюиращия орган, е преценил допустимостта на молбата с оглед факта, че кандидата вече е

подавал молба за закрила, като за първи път жалбоподателя е поискал международна закрила с молба с вх. № УРИ 10540 О-3235/28. 08. 2024 г. на СДВНЧ – С., чрез дирекция „Миграция“ до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет. По тази молба за закрила председателят на ДАБ - МС е взел решение № 1680 от 14. 02. 2025 г., с което на А. А. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на 04. 04. 2025 г. и е обжалвано в предвидения от закона срок. С решение №43504/ 31. 12. 2025 г. по адм. дело №3967/2025 г. АССГ е отхвърлил жалбата на А. А. А.. Това Решение е обжалвано в законовия срок от чуждия гражданин пред Върховния административен съд, който с Решение № 3958 от 08. 04. 2026 г. отхвърля жалбата на молителя и оставя в сила Решение № 43405 от 31. 12. 2025 г. на АССГ.

Подадената на 30. 07. 2026 г. от чужденеца молба вх. № КП-01-2095 /30. 07. 2026 г., по повод на която е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № 46-В от 14. 08. 2026 г., правилно е преценена от интервюиращия орган, като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, тъй като вече има влязло в сила решение по предходна молба на чужденеца..

На основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ и чл. 55, § 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348, в срок до 14 работни дни от подаването на молбата интервюиращият орган извършва предварителното разглеждане въз основа на писмени доказателства и сведения, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, като взема решение за недопускане на молбата, когато от писмените данни е видно, че не са налице нови елементи.

В конкретния случай молбата е подадена на 30. 07. 2026 г., а решението е от 14. 08. 2026 г., до която дата са изминали точно 14 работни дни, поради което е спазен законовия срок за произнасяне.

Неоснователни са оплакванията в жалбата за допуснато съществено процесуално нарушение поради непровеждане на лично интервю с молителя. Разпоредбите на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ и чл. 11, § 1, във връзка с чл. 13, § 11, б. „г“ и чл. 55, § 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348 изрично допускат предварителната преценка за допустимост на последваща молба да се проведе единствено въз основа на представените писмени материали и изявления, без провеждане на лично интервю, когато от същите се установява липса на нови относими елементи.

В своята последващата молба жалбоподателят е заявил, че са налице нови обстоятелства както за него, така и за държавата му на произход, които не са разгледани и не са обсъдени в производството пред предходните съдебни инстанции. З. е, че като млад мъж от Д. А. се страхува от произволни проверки, задържане, насилие, принуда и въвличане във въоръжения конфликт от страна на различни въоръжени субекти.

Представените от жалбоподателя писмени доказателства – извадки от публикации на информационна агенция А. за периода март – юни 2026 г., доклади на ВКБООН и справки на ДАБ, съдържат обща информация за военно-политическата и хуманитарната обстановка в С.. Както правилно е посочил административният орган, в периода след окончателното приключване на предходното производство (08. 04. 2026 г.) до постановяване на оспорения акт не е настъпила такава съществена и качествена промяна в обстановката в държавата по произход, която сама по себе си значително да увеличи вероятността жалбоподателят да отговаря на условията за закрила по смисъла на чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348. Приложената по делото актуална Справка с вх. № МД-02-307 от 21. 08. 2026 г. на отдел „Международна дейност“ при ДАБ потвърждава, че обстановката в страната не разкрива появата на нови фактори от естество да променят формирания в предходното влязло в сила производство извод за отсъствие на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

От страна на административния орган е извършен подробен анализ на всички предоставени от кандидата писмени сведения, доказателствата по административната преписка, материалите от приключилото производство за международна закрила, както и актуалната информация относно държавата по произход, събрана по служебен ред.
Съдът намира, че изложените доводи не представляват нови обстоятелства, поради което правилно е преценено, че не се сочат нови обстоятелства от значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да не са били вече обсъдени от страна на ДАБ.
В тази връзка следва да се имат предвид мотивите на това решение посочени в т. 33 на Решение от 10. 06. 2021 г. по дело С 921 / 19 г. на СЕС, според които държавите-членки могат да приемат последваща молба, като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо.
Следва също така да се отбележи, че съгласно чл. 55, ал. 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността.
В конкретния случай, не може да се приеме, че са налице нови елементи, както по отношение на жалбоподателя и страната му на произход и отнасящи се до условията за предоставяне на международна закрила, така и по отношение на приложеното основание за недопустимост по смисъла на чл. 55, ал. 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348.
При тази фактическа и правна обстановка правилно е позоваването, тълкуването и прилагането от административния орган на основанията по чл. 55, пар. 7 вр. чл. 38, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт в частта му в т. 1 от диспозитива е издаден от компетентен орган, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.
По точка две от процесният акт, с която административния орган в съответствие с чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановил да се изпълни вече наложения ПАМ от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, с УРИ №5392 ПАМ-2750/23. 08. 2024 г. на основание чл. 41 -1 от ЗЧРБ, връщане до страна на произход С., съдът счита:
Основателно е възражението на жалбоподателя за нищожност на т. 2 от диспозитива на оспореното решение, с което административният орган на чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановено да се изпълни вече наложения ПАМ от СДВР-МВР с УРИ №5392 ПАМ-2750/23. 08. 2024 г. на основание чл. 41 – 1 от ЗЧРБ, връщане до страна на произход С..
Съгласно чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато молбата е отхвърлена, като недопустима, неоснователна или явно неоснователна, както по отношение на статута на бежанец, така и по отношение на статута на субсидиарна закрила или като мълчаливо или изрично оттеглена, държавите членки постановяват решение за връщане, с което се спазва Директива 2008/115/ЕО. Ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член. Решението за връщане се постановява като част от решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или като отделен акт. Когато решението за връщане се постановява като отделен акт, то се постановява едновременно и заедно

с решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или своевременно след това.
Установява се от мотивите на оспореното решение, че спрямо кандидата е издадена ПАМ от 23. 08. 2024 г. от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, заповед с УРИ №5392 ПАМ-2750/23. 08. 2024 г., с която е наложена ПАМ „връщане до страна на произход – С.“ на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ. Съдът приема, че този акт има характер на решение за връщане по смисъла на чл. 3, т. 4 и чл. 6, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО. Дължим е извод, че в случая е постановен отделен акт за връщане съобразно Директива 2008/115/ЕО и чл. 37, изр. 2 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 - ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член.

Независимо, че в случая е постановен отделен акт за връщане (заповед с УРИ №5392 ПАМ-2750/23. 08. 2024 г., на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР), то в оспореното решение с позоваване на чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е разпоредено изпълнение на мярката по чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, която съгласно чл. 68, § 3, б. „а“, предложение „ii“ от Регламент /ЕС/ 2024/1348 се прилага незабавно и подлежи на предварително изпълнение от датата, на която кандидатът е уведомен за това решение.

Оспореното Решение № 46 - В от 14. 08. 2026 г. не съдържа изрично разпореждане (диспозитив) за връщане, като решение за връщане по смисъла на чл. 37, изр. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, взето едновременно с произнасянето по молбата за международна закрила, а съдържа постановяване за изпълнение на вече наложена ПАМ. Съдът намира, че интервюиращият орган при ДАБ не разполага с правомощие да разпореди предварително изпълнение на мярка, която е постановена в отделно и самостоятелно административно производство, по различен ред и на различно правно основание (ЗЧРБ). С други думи, не е овластен да разпореди предварително изпълнение на УРИ № 5392 ПАМ – 2750/23. 08. 2024 г. на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, с която е наложена ПАМ „връщане до страна на произход – С.“, на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, както това е сторено в мотивите на решението.
По силата на чл. 67, пар. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато решението за връщане се приема като отделен акт съгласно член 37, то може да бъде обжалвано в отделно съдебно производство.
От гореизложеното настоящият съдът, приема, че оспореното решение в частта му по т. 1 е законосъобразно и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена, като неоснователна, а в частта му по т. 2 е налице основание за прогласяване на нищожността му, доколкото административният орган не е компетентен да се произнася относно изпълнението на вече наложената ПАМ с УРИ №5392 ПАМ-2750/23. 08. 2024 г. Органите с компетентност за налагане на ПАМ „връщане до страна на произход“, при издаването на оспорения акт и към настоящия момент, са сред посочените в чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], роден на 01. 01. 2004 г., гражданин на С., срещу Решение № 46 В/ 14. 08. 2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта му по т. 1.
ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № 46 В/ 14. 08. 2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта му по т.2.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: